
ПРАВЕДНИКИ

Некрашевич Олексій Іванович (1929)

Некрашевич Софія Іванівна (1898-1960)

ВРЯТОВАНІ

Сощина Ганна Миколаївна

Сощина (Сквирська) Єлизавета Йосипівна

Софія Іванівна Некрашевич з сином Альошею мешкали в одній квартирі з родиною Социних: Йосипом Наумовичем, його донькою Люсею, сестрою Марією і бабусею Ганною Миколаївною. Мати Люсі померла, коли дівчинка була маленькою.

Йосипа Наумовича призвали до армії, Марія виїхала з Києва, а Люся з бабусею не встигли евакуюватися. Після розстрілів в Бабиному Яру вони залишилися в своїй квартирі. Софія Іванівна з сином Олексієм ділилися з ними їжею, а потім відвезли до Житомира до своїх знайомих. За три місяці біженці повернулися додому. Софія Іванівна у священника дістала для Люсі Социної церковну метрику, де було змінено її національність. Софія Іванівна міняла речі на продукти, а Олексій продавав сахарин і сигарети на Сінному ринку.

Коли Червона Армія вже наближалася до Києва, Некрашевичі з Люсею і Ганною Миколаївною виїхали до Житомира, а потім до села під Чудновим. Після звільнення Києва всі повернулися до рідного міста. Незабаром приїхав і батько Люсі, полковник медслужби Йосип Наумович Социн, який був начальником евакошпиталю в П'ятигорську.

Олексій Іванович Некрашевич працював бригадиром на хлібзаводі № 7, Софія Іванівна вела господарство. Люся Сощина вийшла заміж і стала Сквирською. Більше 20 років вона живе у США.

Подружжю Некрашевичам 1993 року присвоєно звання «Праведник Бабиного Яру».